

UNA INICIATIVA DEL FÒRUM PER UN ALTRE MALI I DE LA XARXA D'ARTISTES I INTEL·LECTUALS AFRICANS PER L'ÈTICA I L'ESTÈTICA¹

LA CARAVANA DE LA DIGNITAT CONTRA ELS REIXATS DE FILFERRO ESPINÓS DE LA INJUSTÍCIA I DE LA INDIFERÈNCIA

Retrobaments

*Anirem seguint les empremtes dels nostres fills
Anirem fins als reixats de filferro espinós de la
vergonya
I tornarem a trobar-los
Anirem seguint les empremtes dels nostres fills
Els estrenyerem contra el nostre pit
Vius o morts*

Coumba

1. ELS MÀRTIRS DE LA GUERRA ECONÒMICA

Un futur cada cop més incert, hostil i mortal és el que veuen en escutar l'horitzó milions d'homes i dones d'Àfrica que sovint es veuen forçats a l'exili. Són empaitats, maltractats i expulsats perquè intenten escapar de la desocupació crònica dels seus països, així com de la humiliació quotidiana, el seu corol·lari. Si bé aquesta realitat no és específica de l'Àfrica subsahariana, sí que presenta allí una de les seves dimensions més tràgiques, a la llum dels repetits assalts dels ciutadans dels nostres països contra els reixats de filferro espinós de Ceuta i Melilla. En aquest mur de la vergonya s'enganxen sabates i gorres, però també trossos de carn humana, com ho demostren les restes de sang. Les estadístiques donen compte de diverses dotzenes de milers d'intents de passar del Magrib cap a Europa, dels quals més de quatre mil han acabat en mort des de l'any 2000. Són innocents que paguen amb les seves vides per eleccions i decisions macroeconòmiques de què no són responsables i de les que ni tan sols són informats.

La denominació de “**víctimes de la immigració clandestina**” que s'utilitza per designar-los és púdica i hipòcrita. Els ciutadans de l'Àfrica subsahariana que moren per milers als camins de l'exili són els màrtirs de la guerra econòmica i comercial que causa estralls als seus països d'origen. Abans d'abandonar les seves terres i les seves famílies, no saben, en la majoria dels casos, què és el desert ni el mar, ni quins són els riscos que hauran d'afrontar per tenir dret a un treball decent, allà, a Europa.

Taula rodona sota el lema del Fòrum.

Sobretot han d'enfrontar-se als murs de la incomprensió i de la injustícia simbolitzats pels reixats de filferro espinós de Ceuta i Melilla i per altres obstacles, materials i immaterials.

2. LA PARADOXA DE MALI

Mali, que es porta com un bon alumne de la comunitat internacional i que, com a tal, es troba entre els 18 països més pobres que acaben de beneficiar-se de “l'anul·lació total del seu deute” amb les institucions de Bretton Woods, constitueix l'exemple perfecte de la ignomínia de l'ordre econòmic dominant.

Els seus ciutadans es troben entre els refugiats econòmics que arrisquen les seves vides al Mediterrani abans de ser rebutjats. Mali, primer productor africà de cotó, és també un dels últims països en la classificació dels països més pobres de la Terra.

Exposició de la iniciativa per Mali.

Els seus camperols estan condemnats a acceptar, per a la campanya de l'any 2005, el preu irrisori de 160 francs CFA per quilo de cotó en gra enfront dels 210 francs de 2004, mentre que els Estats Units d'Amèrica i la Unió Europea concedeixen subvencions als seus propis productors de cotó i mentre que a Liverpool els cotoners, com tots els anys, brinden per la grandesa del liberalisme.

3. EL DOLOR DE LES DONES

El paper de les dones africanes és fonamental en aquesta última lluita de l'alliberament del seu continent. El marciment de l'Estat, la liquidació de les empreses del continent i la privatització dels serveis públics condemnen la gran majoria d'elles a doblar els esforços per alimentar les seves llars i criar els seus fills. Però, a falta d'ocupació i de perspectives de futur, els nins poden fer-se matar convertint-se en nins soldat en guerres d'adults àvids de poder o prenent els camins de l'exili.

Com dormir i viure en pau a Mali, Níger, Ghana, Camerun... mentre que a Europa s'organitza, al nivell més elevat i amb tots els mitjans més sofisticats, la caça dels nostres fills, l'únic error dels quals és voler escapar de la desocupació?

Som un grup de dones del Fòrum per un altre Mali (FORAM) i de la xarxa d'Artistes i Intel·lectuals Africans per l'Ètica i l'Estètica que, en nom de totes les mares d'Àfrica, hem decidit anar a Ceuta, Melilla...

4. LA MARXA DE LA DIGNITAT

Com els ofegaments de la travessia del Mediterrani, el destí de les víctimes de la repressió de Ceuta i Melilla estarà aviat en l'apartat de successos. Ens neguem a conformar-nos amb aquesta terrible perspectiva de la banalització de la mort dels nostres fills. Ens mantindrem fidels al pensament segons el qual les úniques riqueses existents són els éssers humans. A semblança dels caçadors del Manin, creiem que **“tot país, tota terra que veïés els seus homes desaparèixer de la seva superfície es faria immediatament nostàlgica”**. Ara bé, tot prova que el capital mundial, per a la seva expansió, necessita Àfrica i les seves riqueses, sense els africans.

A més a més tornam a prendre, pel nostre compte, aquesta declaració de les dones malís durant l'alçament popular de març de 1991: **“Morim allí on moren els nostres fills”**. La marxa que realitzarem del 15 al 30 d'octubre de 2005 pretén ser una etapa necessària per a despertar les consciències.

5. INTEGRANTS DE LA INICIATIVA

- ♦ Aminata D. TRAORE: Escriptora
- ♦ Assetou Founè SAMAKE: Professora d'Universitat
- ♦ Awa CISSE: Artesana
- ♦ Coumba TOURE: Poeta
- ♦ Doussou Bagayoko: Artista/Cantora
- ♦ Nahawa DOUMBIA: Artista/Cantora
- ♦ DIARRA Fatoumata TRAORE: Economista
- ♦ Bernadette SOUKHO: Economista
- ♦ DIAKITE Fanta DIARRA: Camperola
- ♦ Awa Sylla: Periodista

¹ D'aquesta ponència hem traduït el començament de cada apartat, per llegir-la completa, www.fsipe.org □